

viser, at forskellen mellem de rigeste og de fattigste i det danske samfund stiger. Det er klart, at sådan noget som det, man har indført med starthjælpen, er med til at gøre, at forskellen øges i det danske samfund.

Når nu statsministeren dagen efter nytårsaften er så optaget af, at klasse modsætningerne forsvinder, så kunne det jo være rart at høre: Hvad er så statsministerens reaktion på de her ting? Hvad er statsministerens konkrete udspil? Det ville jeg gerne have hørt. Nytårsdag hørte vi bare den der skamrosning, men o.k. lad nu det ligge. Hvad er statsministerens reaktion på de her tal om, at ulighederne i det danske samfund øges?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Søren Søndergaard har fuldstændig misforstået min opfattelse af spørgetimen. Den betragter jeg tværtimod som en kærkommen lejlighed til at komme i Folketingssalen og afvise oppositionens forrykte påstande – også den her, hr. Søren Søndergaard nu kommer med. Jeg afviser den. Hr. Søren Søndergaard spørger, hvad min reaktion er, og så siger jeg, at jeg afviser påstanden om, at der skulle blive større økonomisk ulighed.

Der er under denne regering bevilget massive beløb til en forstærket indsats over for de allersvageste grupper i vores samfund. Vi har stoppet de evindelige stigninger i de grønne afgifter, for nu bare at tage ét eksempel på en skat, som i den grad vendte den tunge ende nedad.

Kl. 13.55

Det ved jeg at hr. Søren Søndergaard er enig med mig i, for hr. Søren Søndergaard har før været inde på, at det var for galt, at disse grønne afgifter i den grad er kommet til at tynde de laveste indkomster. Så hr. Søren Søndergaard burde jo være glad for, at vi nu via skattestoppet har stoppet stigningen i disse grønne afgifter.

Søren Søndergaard (EL):

Forstod jeg statsministeren korrekt, at statsministeren sagde, at det var en forrykt påstand, at forskellen mellem de 5 pct. i det danske samfund, som tjener mest, og de 5 pct., som tjener mindst, er blevet øget? Var det en forrykt påstand?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg sagde til hr. Søren Søndergaard, var, at påstandene om, at regeringens politik fører til

store økonomisk ulighed i det danske samfund, er en forrykt påstand, at regeringen har som et centralt mål at styrke indsatsen over for de svageste grupper i det danske samfund, og at der er bevilliget milliardbeløb ekstra til at hjælpe netop de svageste grupper i det danske samfund.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er interessant, at det, statsministeren siger her om de undersøgelser, som viser denne her øgede ulighed, er, at uligheden stoppede den dag, regeringen satte sig på taburetterne, og siden da har vi haft en anden udvikling; siden regeringen satte sig på taburetterne, eller efter det første finanslovforlig i hvert fald, har vi vendt den udvikling, og der ser vi ikke længere en øget afstand mellem de rigeste og de fattigste i samfundet, der ser vi, at mellem de rigeste 5 pct. og de fattigste 5 pct., bliver der mindre og mindre forskel.

Er det det, statsministeren oplyser over for Folketinget?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det, jeg siger, er, at de tal, jeg refererede til, for, hvordan det gik med den samlede økonomiske ulighed i det danske samfund, er fra 1993-2001. Der har jeg ikke nye tal – jeg ved ikke, hvordan det er gået siden – og det tror jeg heller ikke at hr. Søren Søndergaard har, og alene af den grund kan hr. Søren Søndergaard ikke udtale sig om, hvordan det så er gået.

Det, vi kan konstatere, er, at i 1980'erne, hvor vi havde en borgerlig regering, blev den økonomiske ulighed mindre, og i 1990'erne, da vi havde en socialdemokratisk ledet regering, blev den økonomiske ulighed større. Det er de tal, vi har; jeg har ikke nyere tal.

Det, jeg så siger, er, at jeg fuldstændig afviser påstanden om, at der skulle være 200.000 fattige børn i Danmark. Jeg har før afvist det her i Folketingssalen, og regeringen har altså gjort en massiv indsats med ekstrabevillinger til de svageste grupper i det danske samfund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så har vi to spørger til. Den ene er til statsministeren, og jeg synes, vi tager den ene spørger, der er til indenrigs- og sundhedsministeren med også, men altså først Kristen Touborg til statsministeren.